

הוא צעיר
ופיקח. מחפש
תמורה מלאה
לכספו ודואג לכך
כי יקבלנה אל נכון.

מובן מאליו:

נלסון הוא מעשן!

1956

משפחה שכונה תמורת
לאחר תנחומים ודברי תורה —

חורים שכונים אסולין
— קבורה ללא תעודת מוות

להקת

האורגים

THE WEAVERS

הצגות
בכורה
★
14-15 ביוני
תליאביב,
גן בית
ציוני אמריקה
★
מכירת
הכרטיסים
החלה

כרכי "העולם הזה" 1956

מספר מוגבל של כרכי "העולם הזה" משנת
1956 נמצא למכירה. לפנות, בכתב, לצבי
רובינפלד, תליאביב, שכונת הרכבת מס' 8.

שרות אביב
ואהיר!
על פזגד יכולים לסמוך!

יש מושג ברפואה רגילה. הוא התקשר עם אורים, ביקש את הרופא החטרינו. אבל גם הרופא החטרינו לא נמצא.

אח אחר, רפי (23), נשאר במזכירות כדי להשיג את הרופא. במשך השעה הבאה ניסה רפי עשר פעמים להשיג את הרופא מגבולות ולא הצליח. גם לו הצליח לא היה לכך ערך, כי יפה הקטנה הוציאה באותה שעה את נשמתה. "הלכתי לרב שלנו", סיפר יע"קוב, "ואמרתיו לו שיבוא, כי זו כבר עבודה שלו". הרב בא עם שני אנשי החברה קדי"ש במקום, לקח את הילדה לקבורה.

עשרה ימים אחר שנקברו התינוקות, הר פיע במושב גיפ מסטרת. ראשי שתי המשי פחות הוזמנו לחקירה במסגרת אופקים. שם הסוכר להם כי אסור היה לקבור את הילדים ללא אישור של רופא ורשיון ממשד הבריאות. אחרי שהאבות טענו כי לא ידעו על כך, הודיע להם החוקר כי יהיה עליהם לחזור על אותו סיפור. בפני השופט. אישור מות ע"פ פתק. מתישבי מבי טחים זכרו את השעור בחוק הישראלי, כא"שר הרגיש משפחת בן-אבן כי אבי המשי פחה בן ה-13 נוטה למות. בני המשפחה מיהרו להודיע על כך לוועד המושב, כדי שידאג לכל הסידורים שהחוק הישראלי מחייב. זה היה בערב שבת, ומנין אנשים בא לביטוי של הגוסס כדי לקרוא תהילים ולעודד את הקרובים.

למחרת בבוקר טילפנו ממבטחים לגבולות, כדי להזמין את הרופא. ממזכירות גבולות הודיעו, כי הרופא התורן הוא הד"ר יעקוב גוטמן, מקיבוץ אורים. שלוש שעות לאחר שהתקשרו עם אורים הגיע הרופא. הוא נכנס לביתו של בן-אבן, העיף מבט בחולה, קבע מיד כי אין מה לעשות עוד. החולה מת.

המדריך החברתי רפי לוי (28), ביקש מהי רופא למלא טופס של תעודת מות. טפסים כאלה לא היו בידי הרופא. הוא לקח פיסת נייר, רשם עליה כי שלמה בן אבו אמנם מת. עם פתק זה ביד נסעו למחרת לכאר שבע המזכיר אברהם צבי וחבר הוועד ניסים אש"ר, כדי להסדיר במשרד הבריאות את רשיון הקבורה.

אלא ששם ציפתה להם אכזבה. הפקידה העיפה מבט באישור שנתן הרופא. החזירה אותו מיד. "זה לא שמה שום דבר", התברר כי הרופא היה חייב למלא טופס מיוחד, יינים.